ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 12. apríla 2011 *

Vo veci T-28/10,

Euro-Information – Européenne de traitement de l'information, so sídlom v Štrasburgu (Francúzsko), v zastúpení: A. Grolée, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 11. novembra 2009 (vec R 635/2009-2) týkajúcemu sa prihlášky slovného označenia EURO AUTOMATIC PAYMENT ako ochrannej známky Spoločenstva,

* Jazyk konania: francúzština.

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa) a M. van der Woude,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 26. januára 2010,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 16. apríla 2010,

so zreteľom na repliku podanú do kancelárie Všeobecného súdu 28. júna 2010,

so zreteľom na to, že nebol podaný návrh na nariadenie pojednávania zo strany účastníkov konania v lehote jedného mesiaca od doručenia oznámenia o ukončení písomnej časti konania a že bolo na základe správy sudcu spravodajcu a podľa článku 135a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu rozhodnuté, že sa o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, Euro-Information – Européenne de traitement de l'information, podala 18. júla 2008 na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení [nahradené nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1)].

2 Ochranná známka, ktorej zápis sa požadoval, je slovné označenie EURO AUTOMATIC PAYMENT.

3 Výrobky a služby uvedené v prihláške patria do tried 9, 35 až 38, 42 a 45 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

4 Rozhodnutím zo 6. apríla 2009 prieskumový pracovník prijal zápis pre všetky služby patriace do tried 35, 37, 38, 42 a 45 a niektoré výrobky a služby patriace do tried 9 a 36. Naproti tomu zamietol zápis ochrannej známky pokiaľ ide o iné výrobky a služby patriace do tried 9 a 36 na základe ustanovení článku 7 ods. 1 písm. b) a c) v spojení s článkom 7 ods. 2 nariadenia č. 40/94 [teraz článok 7 ods. 1 písm. b) a c) a článok 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009]. Tieto výrobky a tieto služby zodpovedajú pre každú z týchto tried tomuto opisu:

— trieda 9: „Automatické rozvádzače, automaty na bankovky, automaty na predaj vstupeniek, automaty na zasielanie informácií o stave účtu, výpisov z účtu, platobné automaty, bankomaty, pamäťové karty alebo karty s mikroprocesorom, magnetické karty, identifikačné magnetické karty alebo karty s mikroprocesorom, platobné, kreditné alebo debetné magnetické karty alebo karty s mikroprocesorom, čítačky čiarových kódov, prístroje na overenie pravosti bankoviek, nosiče magnetických dát, nosiče optických dát, prístroje na spracovanie dát, prístroje na interkomunikáciu, rozhrania (počítačové), prehrávače (počítačové), softvér (nahrané programy), softvér pre správu účtov, monitory (počítačové programy), počítače, periférne zariadenia počítačov, nahrané počítačové programy, nahrané programy operačného systému (pre počítače), telefónne stanice, prijímače (audio, video), telefónne prístroje, prenosné telefóny, mechanizmy na predplatenie televízie, vysielače (telekomunikácie), centrálne spracovateľské jednotky (procesory), počítačové programy a výpočtová technika umožňujúce poskytovanie komplexných bankových služieb, služieb finančných spoločností a poisťovní na diaľku, teda počítačové prístroje a vybavenie, softvér pre zabezpečenú on-line platbu prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete, prístroje a nástroje na elektronickú platbu, teda počítačové prístroje a vybavenie, výpočtová technika pre elektronickú platbu, softvér zaisťujúci elektronickú platbu, elektronické platobné karty, elektrické a elektronické vybavenie pre správu finančných transakcií“;

— trieda 36: „bankové služby, finančné služby, peňažné služby, služby kreditných kariet, služby debetných kariet, devízové transakcie, zúčtovacie obchody (devízový obchod), burzové maklérstvo, úver, elektronický prevod fondov, finančné operácie, peňažné operácie, finančné transakcie, elektronické platobné služby, elektronické prevody akcií, fondov, kapitálu, akcií, devíz a akýchkoľvek iných cenných papierov, on-line platby prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete, on-line sprostredkovanie a transakcie na elektronickej komunikačnej sieti“.

5 Dňa 5. júna 2009 podala žalobkyňa na ÚHVT odvolanie proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka z dôvodu, že zamietol zápis prihlasovanej ochrannej známky pokiaľ ide o výrobky a služby patriace do tried 9 a 36, tak ako sú popísané v bode 4 vyššie.

6 Druhý odvolací senát ÚHVT zamietol odvolanie rozhodnutím z 11. novembra 2009 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

7 Odvolací senát sa domnieval, opierajúc sa o vnímanie prihlasovanej ochrannej známky anglofónnymi priemernými spotrebiteľmi a odborníkmi Európskeho spoločenstva, že význam troch slov, z ktorých sa táto ochranná známka skladá, priznaný prieskumovým pracovníkom, bol správny. Domnieval sa, na jednej strane, že výraz „euro automatic payment“ označuje priamo účel výrobkov patriacich do triedy 9, konkrétne umožniť realizáciu automatických platieb v euro, a na druhej strane, že tento výraz poskytuje priame informácie o predmete služieb patriacich do triedy 36, konkrétne realizáciu alebo získanie automatických platieb v euro. Odvolací senát preto predovšetkým vyvodil záver, že prihlasovaná ochranná známka bola opisná v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

Návrhy účastníkov konania

8 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zapísal prihlasovanú ochrannú známku pre všetky výrobky a služby patriace do tried 9 a 36,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania vynaložených žalobkyňou na ÚHVT a Všeobecnom súde.

9 ÚHVT navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

O prípustnosti druhej časti návrhu

10 ÚHVT vzniesol prekážku konania založenú na neprípustnosti druhej časti návrhu žaloby v rozsahu, v akom sa navrhuje, aby Všeobecný súd adresoval ÚHVT príkaz zapísať prihlasovanú ochrannú známku pre všetky dotknuté výrobky a služby.

11 Žalobkyňa svojou druhou časťou návrhu navrhuje Všeobecnému súdu, aby sa zapísala ochranná známka.

12 Tento návrh môže byť vykladaný dvojakým spôsobom. Na jednej strane môže byť pochopený tak, že smeruje k tomu, aby Všeobecný súd nariadil ÚHVT vykonať zápis ochrannej známky. Avšak podľa ustálenej judikatúry ÚHVT je v súlade s článkom 63 ods. 6 nariadenia č. 40/94 (teraz článok 65 ods. 6 nariadenia č. 207/2009) povinný prijať opatrenia nevyhnutné na vykonanie rozsudku súdu Únie. Nepatrí preto do právomoci Všeobecného súdu ukladať ÚHVT povinnosti. Povinnosťou ÚHVT však je vyvodiť dôsledky z výroku a odôvodnenia rozsudku Všeobecného súdu [rozsudky Súdu prvého stupňa z 31. januára 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/ÚHVT (Giroform), T-331/99, Zb. s. II-433, bod 33; z 21. apríla 2005, Ampafrance/ÚHVT – Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, Zb. s. II-1401, bod 24, a z 15. marca 2006, Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia/ÚHVT – Ferrero (FERRÓ), T-35/04, Zb. s. II-785, bod 15].

13 Na druhej strane však môže byť druhá časť návrhu žalobkyne pochopená tak, že smeruje k tomu, aby Všeobecný súd zmenil napadnuté rozhodnutie v zmysle článku 65

ods. 3 nariadenia č. 207/2009 tým, že prijme rozhodnutie, ktoré mal prijať odvolací senát v súlade s ustanoveniami nariadenia č. 40/94. Oddelenia ÚHVT, ktoré majú právomoc v tejto oblasti, však neprijímajú v tomto ohľade formálne rozhodnutie konštatujúce zápis ochrannej známky Spoločenstva, ktoré by mohlo byť predmetom odvolania. Odvolací senát preto nemá právomoc rozhodnúť o návrhu smerujúcemu k tomu, aby zapísal ochrannú známku Spoločenstva. Za týchto okolností Všeobecnému dvoru neprináleží rozhodnúť o návrhu na zmenu, ktorý smeruje k tomu, aby zmenil rozhodnutie odvolacieho senátu v tomto zmysle [nariadenie Súdu prvého stupňa z 30. júna 2009, Securvita/ÚHVT (Natur-Aktien-Index), T-285/08, Zb. s. II-2171, body 14 a 17 až 23].

14 Je preto potrebné zamietnuť druhú časť návrhu žalobkyne ako neprípustnú.

O prípustnosti dokumentov predložených v prílohe 9 žaloby

15 ÚHVT tvrdí, že príloha 9 žaloby v rozsahu, v akom obsahuje dôkazy, ktoré neboli predložené v priebehu konania, ktoré na ňom prebiehalo, je neprípustná.

16 Žalobkyňa nespochybňuje, že tieto dôkazy sú nové.

17 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry, ak žaloba podaná na Všeobecný súd smeruje k preskúmaniu zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov ÚHVT

podľa článku 65 nariadenia č. 207/2009, úlohou Všeobecného súdu nie je opätovne skúmať skutkové okolnosti s prihliadnutím na dôkazy predložené po prvý krát. Prijatie týchto dôkazov je totiž v rozpore s článkom 135 ods. 4 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, podľa ktorého účastníci konania nemôžu svojimi vyjadreniami meniť predmet konania pred odvolacím senátom [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. marca 2003, DaimlerChrysler/ÚHVT (Calandre), T-128/01, Zb. s. II-701, bod 18].

18 V prejednávanom prípade sa nespochybnilo, že dôkazy obsiahnuté v prílohe 9 žaloby boli predložené po prvý krát na Všeobecnom súde. Tieto dokumenty treba preto vylúčiť ako neprípustné.

O veci samej

19 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 a druhý na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia.

Tvrdenia účastníkov konania

20 Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, žalobkyňa tvrdí, že z hľadiska príslušnej skupiny verejnosti neexistuje dostatočne priama a konkrétna spojitosť medzi sporným

označením na strane jednej, a výrobkami a službami, pre ktoré bol zápis zamietnutý, na strane druhej. Prihlasovaná ochranná známka teda nie je opisná v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

21 V prvom rade, pokiaľ ide o význam výrazov tvoriacich dotknuté označenie, žalobkyňa tvrdí, na jednej strane, že slovo „euro“ môže byť chápané tak, že odkazuje na jednotnú európsku menu, a na druhej strane, že slovo „payment“ znamená „platba“ po francúzsky. Pokiaľ ide o výraz „automatic“, ktorý sa do francúzštiny prekladá ako „automatický“, žalobkyňa tvrdí, že tento výraz znamená „ktorý sa vykonáva bez účasti vôle“. Žalobkyňa okrem iného tvrdí, že výraz „automatic“ nemá žiadny význam v bankovej alebo finančnej oblasti.

22 V druhom rade, pokiaľ ide o význam výrazu „euro automatic payment“ zohľadneného vo svojom celku, žalobkyňa tvrdí, že skutočnosť, že výrazy, ktoré ho tvoria, sú bezprostredne identifikovateľné, ešte nespôsobuje opisnosť ochrannej známky. Tvrdí, že keďže odvolací senát nenavrhol význam výrazu „euro automatic payment“, zdá sa, že sa oprel o význam, ktorý mu priznal prieskumový pracovník, teda „automatická platba realizovaná v euro“. Tento výraz však vzhľadom na príslušnú skupinu verejnosti a dotknuté výrobky nemá priamy, jasný a bezprostredne identifikovateľný význam. Výraz „euro automatic payment“ je pre spotrebiteľov iba vágny pojem, pretože je prinajmenšom neobvyklé, aby sa platba vykonávala automaticky, teda bez prejavu vôle.

23 V treťom rade, žalobkyňa tvrdí, že prihlasovaná ochranná známka neopisuje výrobky patriace do triedy 9, pre ktoré bol zápis ochrannej známky zamietnutý.

24 Po prvé, pokiaľ ide, na jednej strane, o „pamäťové karty alebo karty s mikroprocesorom, magnetické karty, identifikačné magnetické karty alebo karty s mikroprocesorom, platobné, kreditné alebo debetné magnetické karty nebo karty s mikroprocesorom, elektronické platobné karty“ (ďalej len „karty patriace do triedy 9“) a na druhej strane, „nosiče magnetických dát, nosiče optických dát, prístroje na spracovanie dát, prístroje na interkomunikáciu, rozhrania (počítačové), prehrávače (počítačové), softvér (nahrané programy), softvér pre správu účtov, monitory (počítačové programy), počítače, periférne zariadenia počítačov, nahrané počítačové programy, nahrané programy operačného systému (pre počítače), centrálne spracovateľské jednotky (procesory), počítačové programy a výpočtová technika umožňujúce poskytovanie komplexných bankových služieb, služieb finančných spoločností a poisťovní na diaľku, teda počítačové prístroje a vybavenie, softvér pre zabezpečenú on-line platbu prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete, prístroje a nástroje na elektronickú platbu, teda počítačové prístroje a vybavenie, výpočtová technika pre elektronickú platbu, softvér zaisťujúci elektronickú platbu, elektrické a elektronické vybavenie pre správu finančných transakcií“ a „telefónne stanice, prijímače (audio, video), telefónne prístroje, prenosné telefóny, mechanizmy na predplatenie televízie, vysielače (telekomunikácie)“ (ďalej len „výrobky prináležiace do oblastí výpočtovej techniky a telekomunikácií patriace do triedy 9“), žalobkyňa v podstate tvrdí, že odvolací senát nebol oprávnený uplatniť na vyššie uvedené výrobky globálne úvahy, pretože niektoré z kariet patriacich do triedy 9 neumožňujú vykonať platbu a niektoré z výrobkov prináležiacich do oblastí výpočtovej techniky a telekomunikácií patriacich do triedy 9 nemôžu zahŕňať platobný mechanizmus.

25 Po druhé, žalobkyňa tvrdí, že na rozdiel od vyjadrení v napadnutom rozhodnutí, operácie vykonané prostredníctvom „automatov na predaj vstupeniek“, „prístrojov na overenie pravosti bankoviek“, „bankomatov“ a „čítačiek čiarových kódov“ uvedených priamo v prihláške ochrannej známky nemožno analyzovať ako platobné operácie. Tvrdí, že konfliktná ochranná známka neopisuje tieto výrobky ani niektorú z ich vlastností.

26 Po tretie, žalobkyňa tvrdí, že na rozdiel od vyjadrení v napadnutom rozhodnutí, „automaty na zasielanie informácií o stave účtu, výpisov z účtu“ uvedené v prihláške ochrannej známky, nie sú neoddeliteľne spojené s „automatmi na bankovky“ a že, v každom prípade, aj za predpokladu, že by boli, samotné automaty na bankovky, tak ako „automaty na zasielanie informácií o stave účtu, výpisov z účtu“, nemajú nič spoločné s akoukoľvek platobnou operáciou.

27 Po štvrté, pokiaľ ide o „automatické rozvádzače“ a „automaty na predaj vstupeniek“, keďže platba vykonaná na získanie služby ponúkanej týmito strojmi sa nevykonáva automaticky, ale úmyselne, spojenie výrazu „automatic“ s výrazmi „euro“ a „payment“ spôsobí, že slovné spojenie bude tieto výrobky jednoducho evokovať, a nie opisovať.

28 Po piate, žalobkyňa tvrdí, že tým, že požadovala ochranu prihlasovanej ochrannej známky oddelene pre každý z výrobkov patriacich do triedy 9, chcela získať odlišnú ochranu jednak z hľadiska výrobkov umožňujúcich realizáciu platobnej operácie a jednak výrobkov, ktoré nemajú nič spoločné so žiadnou platobnou operáciou.

29 Vo štvrtom rade, žalobkyňa tvrdí, že prihlasovaná ochranná známka neopisuje služby patriace do triedy 36, tak ako sú uvedené v bode 4 vyššie, pre ktoré bol zápis ochrannej známky zamietnutý (ďalej len „služby patriace do triedy 36“).

30 Po prvé, pokiaľ ide o služby „burzového maklérstva“, žalobkyňa tvrdí, že tieto služby zodpovedajú povolaniu sprostredkovateľa, ktorý na burze pôsobí na účely výmeny cenných papierov. Tvrdí, že prihlasovaná ochranná známka neopisuje ani predmet týchto služieb, ani žiadnu z ich vlastností. Rovnaký záver sa uplatňuje na služby „on--line sprostredkovania na elektronickej komunikačnej sieti“.

31 Po druhé, pokiaľ ide o „devízové transakcie“, žalobkyňa spochybňuje analýzu odvolacieho senátu, podľa ktorej tieto transakcie implikujú realizáciu platby. Prihlasovaná ochranná známka preto neopisuje ani tieto služby ani žiadnu z ich vlastností.

32 V piatom rade, žalobkyňa tvrdí, že, po prvé, pokiaľ ide o výrobky a služby uvedené v prihláške ochrannej známky patriace do finančnej a bankovej oblasti, ktoré môžu výrazy „payment“ a „euro“ evokovať, keďže výraz „euro automatic payment“ nemá priamy, jasný a bezprostredne identifikovateľný význam, po podrobnej analýze vykonanej príslušnou skupinou verejnosti môže nanajvýš evokovať túto oblasť. Podľa žalobkyne ide o tieto výrobky a služby:

— pokiaľ ide o triedu 9 „platobné, kreditné alebo debetné magnetické karty nebo karty s mikroprocesorom, platobné automaty, bankomaty, mechanizmy na predplatenie televízie, počítačové programy a výpočtová technika umožňujúce poskytovanie komplexných bankových služieb, služieb finančných spoločností a poisťovní na diaľku, teda počítačové prístroje a vybavenie, softvér pre zabezpečenú on-line platbu prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete, prístroje a nástroje na elektronickú platbu, teda počítačové prístroje a vybavenie, výpočtová technika pre elektronickú platbu, softvér zaisťujúci elektronickú platbu,

elektronické platobné karty, elektrické a elektronické vybavenie pre správu finančných transakcií“;

— pokiaľ ide o triedu 36, všetky služby uvedené v bode 4 vyššie s výnimkou „devízových transakcií, burzového maklérstva, úveru, elektronických prevodov akcií a akýchkoľvek iných cenných papierov, on-line sprostredkovania na elektronickej komunikačnej sieti“.

33 Keďže sa však pre dotknuté výrobky a služby používa nepresný a nezrozumiteľný výraz, prihlasovaná ochranná známka nemôže byť považovaná za opisnú. Na podporu svojho tvrdenia žalobkyňa uvádza skoršiu prax ÚHVT, keď tvrdí, že zápis označenia, ktoré je iba evokujúce, nemôže byť zamietnutý na základe článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

34 Po druhé, pokiaľ ide o ostatné dotknuté výrobky a služby, ktoré podľa žalobkyne nepatria do bankovej a finančnej oblasti, výrazy „euro“ a „payment“ nie sú evokujúce, ale arbitrárne. Kombinácia výrazov „euro automatic payment“ tak nemá význam. Neopisuje teda ani dotknuté výrobky a služby a ani žiadnu z ich vlastností.

35 Žalobkyňa v dôsledku toho tvrdí, že prihlasovaná ochranná známka neopisuje tovary a služby, ktorých zápis bol zamietnutý, ale že je arbitrárna, alebo ich iba evokuje.

36 V šiestom rade žalobkyňa vytýka odvolaciemu senátu, že nepreukázal, v čom je prihlasovaná ochranná známka „bežne užívaná na uvádzanie dotknutých výrobkov a služieb na trh“. Odvolací senát totiž nepreukázal, že dotknuté označenie bolo použité alebo by mohlo v budúcnosti byť použité na opisné účely.

37 ÚHVT spochybňuje tvrdenia žalobkyne.

Posúdenie Všeobecným súdom

38 Podľa znenia článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 sa do registra nezapíšu ochranné známky, ktoré tvoria výlučne označenia alebo znaky, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovarov alebo poskytovania služieb, prípadne iných vlastností tovarov alebo služieb. Tieto opisné označenia sa považujú za neschopné plniť základnú funkciu ochranných známok ako označenia pôvodu (rozsudok Súdneho dvora z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, Zb. s. I-12447, body 29 a 30).

39 Z tohto hľadiska označenia alebo údaje uvedené v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 sú tie, ktoré môžu pri bežnom používaní z hľadiska spotrebiteľa slúžiť na označenie takého výrobku alebo služby, pre ktoré sa žiada zápis, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zmienky o niektorej z ich základných vlastností [rozsudok Súdneho dvora z 20. septembra 2001, Procter & Gamble/ÚHVT, P, Zb. s. I-6251, bod 39, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. júna 2005, Metso Paper Automation/ÚHVT (PAPERLAB), T-19/04, Zb. s. II-2383, bod 24].

40 Z toho vyplýva, že na to, aby označenie spadalo pod zákaz uvedený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, musí byť medzi ním a predmetnými výrobkami alebo službami dostatočne priama a konkrétna spojitosť, ktorá dotknutej verejnosti umožňuje okamžite a bez ďalšieho rozmýšľania vnímať opis týchto výrobkov alebo týchto služieb alebo jednej z ich vlastností (rozsudok PAPERLAB, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 25).

41 Opisný charakter ochrannej známky sa takto musí posúdiť jednak vo vzťahu k výrobkom a službám, pre ktoré sa navrhuje zápis označenia, a jednak vo vzťahu k vnímaniu, ktoré má príslušná skupina verejnosti tvorená zo spotrebiteľov týchto tovarov alebo týchto služieb [rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. júna 2007, Europig/ÚHVT (EUROPIG), T-207/06, Zb. s. II-1961, bod 30].

42 V prejednávanom prípade účastníci konania nespochybňujú, že odvolací senát sa mohol oprávnene domnievať, že príslušná skupina verejnosti sa skladala z anglofónnych spotrebiteľov Spoločenstva, že táto verejnosť zahŕňa odborníkov a neodborníkov, a že táto verejnosť má predpoklad byť bežne informovaná a primerane pozorná a obozretná. Rovnako je nesporné, že tri slovné zložky, z ktorých sa prihlasovaná ochranná známka skladá, sú anglické slová, ktoré sú pre túto istú verejnosť zrozumiteľné.

43 Tvrdenie žalobkyne (pozri bod 36 vyššie), podľa ktorého odvolací senát nepreukázal, že dotknuté označenie bolo použité alebo by mohlo v budúcnosti byť použité na opisné účely, treba bez ďalšieho odmietnuť ako nedôvodné.

44 Z judikatúry totiž vyplýva, že hoci článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 sleduje všeobecný záujem, ktorý si vyžaduje, aby sa označenia alebo znaky opisujúce kategórie výrobkov alebo služieb, pre ktoré sa žiada zápis, mohli voľne používať všetkými [rozsudok ÚHVT/ Wrigley, bod 38 vyššie, bod 31], nič to však nemení na

skutočnosti, že jeho uplatnenie nezávisí od existencie konkrétnej, aktuálnej a vážnej požiadavky na disponibilitu v prospech tretích osôb [rozsudok Súdu prvého stupňa z 27 februára 2002, Streamserve/ÚHVT (STREAMSERVE), T-106/00, Zb. s. II-723, bod 39].

45 Treba preto preskúmať v súlade s judikatúrou spomenutou v bode 40 vyššie, či prihlasovaná ochranná známka spadá pod zákaz uvedený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009. Pri preskúmaní z tohto hľadiska musí byť prihlasovaná ochranná známka posúdená vo svojom celku (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 19. apríla 2007, ÚHVT/Celltech, C-273/05 P, Zb. s. I-2883, body 78 až 80).

46 Pokiaľ ide o výraz „euro automatic payment“, treba zdôrazniť, že tento výraz nepredstavuje odchýlku od syntaktických alebo lexikálnych pravidiel anglického jazyka, s ktorým je, naopak, v súlade [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. marca 2002, DaimlerChrysler/ÚHVT (CARCARD), T-356/00, Zb. s. II-1963, bod 29]. V tejto súvislosti nie je medzi stranami sporné, že prídavné meno „automatic“ zjavne kvalifikuje podstatné meno „payment“.

47 Pokiaľ ide o význam prvkov tvoriacich prihlasovanú ochrannú známku, je nesporné, na jednej strane, že zložka „euro“ môže byť pochopená tak, že odkazuje na jednotnú európsku menu a, na druhej strane, že obvyklým významom zložky „payment“, ktorá sa prekladá do francúzštiny ako „platba“, je vzhľadom na príslušnú skupinu verejnosti úhrada peňažnej čiastky na účely splnenia peňažnej povinnosti. Pokiaľ ide o význam prvku „automatic“, podľa žalobkyne odkazuje na činnosť, ktorá sa vykonáva bez účasti vôle. V dôsledku toho, stále podľa žalobkyne, výraz „euro automatic payment“ nemá žiaden priamy, jasný a bezprostredne identifikovateľný význam.

48 Hoci výraz „automatic“ odkazuje na mechanizmus, ktorý je schopný sám vykonať činnosť alebo autonómne použiť určitý postup, takáto okolnosť však nevylučuje, že tento mechanizmus môže byť uvedený do chodu či dokonca udržiavaný v chode prostredníctvom ľudskej vôle. Platí to napríklad v prípade trvalého platobného príkazu v prospech tretej osoby vykonaného v bankovej inštitúcii. A teda, na rozdiel od tvrdenia žalobkyne, výraz „euro automatic payment“ môže byť vykladaný tak, že odkazuje na vykonanie automatického procesu platby v euro, ktorý implikuje voľbu užívateľa vykonať ju zámerne jednorázovo alebo trvalo.

49 Okrem toho, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, ÚHVT správne tvrdil, že slovo „automatic“, odvodené od skupiny slov anglického jazyka, ktorých základom je „automat“, sa v tomto jazyku často používa v bankovej a finančnej oblasti. „Automat“ tak napríklad bežne označuje automatický distribútor bankoviek a výraz „automated teller machine“ označuje automatickú priehradku alebo automatický distribútor bankoviek. Príslušná skupina verejnosti v dôsledku toho neuvidí nič prekvapujúce ani neobvyklé na tom, že v anglickom jazyku sa slová „automatic“ a „payment“ spoločne používajú v bankovej a finančnej oblasti.

50 Napokon treba pripomenúť, že skutočnosť, že prihlasovaná ochranná známka môže mať, ako to tvrdí žalobkyňa, iné významy, nebráni uplatneniu absolútneho dôvodu zamietnutia stanoveného v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009. Podľa ustálenej judikatúry musí byť totiž zápis slovného označenia na základe tohto ustanovenia zamietnutý, ak čo len jeden z jej možných významov označuje vlastnosti dotknutých výrobkov alebo služieb [rozsudok ÚHVT/Wrigley, bod 38 vyššie, bod 32, a rozsudok Všeobecného súdu z 9. marca 2010, Euro-Information/ÚHVT (EURO AUTOMATIC CASH), T-15/09, Zb. s. II-27*, bod 39].

51 Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti treba vyvodiť záver, že odvolací senát oprávnene skonštatoval, že význam výrazu „euro automatic payment“, teda automatická platba v euro, priznaný prieskumovým pracovníkom, bol správny. Takýto výraz sa tiež musí vykladať tak, že sa týka mechanizmu platby v euro, ktorého použitie si spotrebiteľ zámerne zvolil jednorázovo alebo trvalo, ktorý samotný je schopný vykonať určitú činnosť alebo autonómne použiť určitý postup. Treba skonštatovať, že tento význam je vnímateľný príslušnou skupinou verejnosti bez toho, aby bola potrebná podrobná analýza alebo intelektuálne postupy.

52 Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého slovné spojenie „euro automatic payment“ nemá priamy, jasný a bezprostredne identifikovateľný význam, musí byť v dôsledku toho zamietnuté ako nedôvodné.

53 Je preto potrebné posúdiť, či z hľadiska významu, ktorý treba priznať slovnému spojeniu „euro automatic payment“, uvedené slovné spojenie opisuje výrobky a služby, pre ktoré sa navrhuje zápis prihlasovanej ochrannej známky.

54 V tejto súvislosti, po prvé, pokiaľ ide o podstatné náležitosti, ktoré treba dodržať pri preskúmaní prihlášky ochrannej známky Spoločenstva, z judikatúry vyplýva, že pokiaľ ide o povinnosť odôvodnenia, na jednej strane, skúmanie absolútnych dôvodov zamietnutia sa musí týkať každého z výrobkov alebo služieb, pre ktoré sa požaduje zápis ochrannej známky a, na druhej strane, že rozhodnutie, ktorým príslušný orgán zamieta zápis ochrannej známky, musí byť v zásade odôvodnené pre každý z predmetných výrobkov alebo predmetných služieb [pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. mája 2009, CFCMCEE/ÚHVT (P@YWEB CARD a PAYWEB CARD), T-405/07 a T-406/07, Zb. s. II-1441, bod 54, a citovanú judikatúru]. Okrem toho Súdny dvor upresnil, že táto povinnosť odôvodnenia vyplýva zo základnej požiadavky, aby akékoľvek rozhodnutie orgánu zamietajúce požívanie práva priznaného právom Spoločenstva mohlo podliehať súdnemu preskúmaniu určenému na zabezpečenie

účinnej ochrany tohto práva, a ktoré sa preto musí týkať zákonnosti dôvodov. Ak je však rovnaký dôvod zamietnutia namietaný proti kategórii alebo skupine výrobkov alebo služieb, tento orgán sa môže obmedziť na komplexné odôvodnenie pre všetky predmetné výrobky alebo služby (rozsudok Súdneho dvora z 15. februára 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, Zb. s. I-1455, body 34 až 37, a už citovaný rozsudok P@YWEB CARD a PAYWEB CARD, bod 54).

55 Možnosť ÚHVT komplexne odôvodniť uplatnenie absolútneho dôvodu zamietnutia na kategóriu alebo skupinu výrobkov alebo služieb však nesmie narúšať cieľ povinnosti odôvodnenia podľa článku 253 ES a článku 73 prvej vety nariadenia č. 207/2009, ktorý spočíva v tom, že musí umožniť súdne preskúmanie rozhodnutí, ktorými sa zamieta zápis ochrannej známky Spoločenstva. Je preto potrebné požadovať, aby dotknuté výrobky alebo služby mali medzi sebou dostatočne priamu a konkrétnu spojitosť tak, aby tvorili kategóriu alebo skupinu výrobkov či služieb dostatočne homogénnu na to, aby ÚHVT mohol pristúpiť ku komplexnému odôvodneniu. Len skutočnosť, že dotknuté výrobky alebo služby patria do rovnakej triedy v zmysle Niceskej dohody, nepostačuje na tento účel, lebo tieto triedy často obsahujú veľmi veľké množstvo výrobkov alebo služieb, ktoré nevyhnutne dostatočne priamo a konkrétne vzájomne nesúvisia (pozri rozsudok P@YWEB CARD a PAYWEB CARD, bod 54 vyššie, bod 55, a už citovanú judikatúru).

56 Po druhé, pokiaľ ide o vecné preskúmanie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva, z judikatúry vyplýva, že podľa nariadenia č. 207/2009 musí ÚHVT skúmať prihlášku ochrannej známky Spoločenstva vo vzťahu k všetkým výrobkom a službám uvedeným na zozname výrobkov alebo služieb, ktorých zápis sa navrhuje, pričom ak tento zoznam zahŕňa jednu alebo viacero kategórií výrobkov alebo služieb, ÚHVT nie je povinný analyzovať každý z výrobkov alebo služieb, ktoré sú súčasťou každej kategórie, ale musí zamerať svoje skúmanie na dotknuté kategórie ako také [pozri v tomto

zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2008, Reber/ÚHVT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Zb. s. II-1927, body 22 a 23, a už citovanú judikatúru].

57 Preto, po tretie, vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bodoch 54 a 55 vyššie, sa treba analogicky domnievať, že pokiaľ ide o vecné podmienky týkajúce sa preskúmania prihlášky ochrannej známky Spoločenstva, tak ako sú uvedené v bode 56 vyššie, ÚHVT môže vykonať komplexné preskúmanie podľa kategórie výrobkov alebo služieb iba vtedy, ak dotknuté výrobky alebo služby majú medzi sebou dostatočne priamu a konkrétnu spojitosť tak, aby tvorili dostatočne homogénnu kategóriu alebo skupinu výrobkov alebo služieb.

58 Práve z hľadiska týchto zásad treba skúmať, či odvolací senát z právneho hľadiska dostatočne skúmal opisný charakter prihlasovanej ochrannej známky vo vzťahu k dotknutým výrobkom a službám.

— O kartách patriacich do triedy 9

59 Pokiaľ ide o karty patriace do triedy 9, teda „pamäťové karty alebo karty s mikroprocesorom, magnetické karty, identifikačné magnetické karty alebo karty s mikroprocesorom, elektronické platobné karty“, odvolací senát sa domnieval v bode 20 napadnutého rozhodnutia, že keďže tieto karty môžu byť použité na vykonanie platby, prihlasovaná ochranná známka opisovala účel dotknutých výrobkov.

60 V tejto súvislosti treba predovšetkým pripomenúť, že keďže tieto výrobky, ktoré sú určené tej istej verejnosti, teda širokej verejnosti a odborníkom, majú formu karty s magnetickým pásikom, mikroprocesorom alebo čipom, ktorý je schopný prijímať a odovzdávať informácie pomocou (digitálnej) čítačky alebo prístroja na spracovanie dát, uvedené výrobky predstavujú z dôvodu ich podobných, či dokonca totožných vlastností a funkcií homogénnu skupinu výrobkov.

61 Tieto karty totiž umožňujú prenos informácií a dát, ktoré sú na nich zaznamenané, prostredníctvom takej komunikačnej siete ako internet, káblová alebo satelitná sieť, smerom k poskytovateľovi služieb, s cieľom umožniť mu identifikovať ich držiteľa, ako aj jeho právo prístupu. Takýto prenos informácií a dát môže najmä umožniť držiteľom takých kariet, prípadne aj odplatne, vstúpiť do siete, a to s cieľom vykonania elektronických platieb (pozri analogicky rozsudok P@YWEB CARD a PAYWEB CARD, bod 54 vyššie, bod 59, a citovanú judikatúru).

62 Odvolací senát sa teda mohol oprávnene domnievať, na jednej strane, že táto kategória výrobkov predstavuje spoločné vlastnosti, medzi ktoré patrí umožnenie realizácie platieb v euro, a v dôsledku toho vykonať komplexné preskúmanie prihlášky prihlasovanej ochrannej známky Spoločenstva pre tieto výrobky podľa kategórie a, na druhej strane, domnievať sa, že príslušná skupina verejnosti konfrontovaná s výrobkami patriacimi do tejto kategórie a nesúcimi označenie „euro automatic payment“ si bude okamžite a bez akéhokoľvek rozmýšľania myslieť, že ide o karty, ktorých predmetom je realizácia automatických platieb v euro.

63 Odvolací senát teda správne dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka má opisný charakter vo vzťahu k dotknutým kartám.

– O výrobkoch prináležiacich do oblastí výpočtovej techniky a telekomunikácií patriacich do triedy 9

64 Pokiaľ ide o výrobky prináležiace do oblastí výpočtovej techniky a telekomunikácií patriace do triedy 9, teda „nosiče magnetických dát, nosiče optických dát, prístroje na spracovanie dát, prístroje na interkomunikáciu, rozhrania (počítačové), prehrávače (počítačové), softvér (nahrané programy), softvér pre správu účtov, monitory (počítačové programy), počítače, periférne zariadenia počítačov, nahrané počítačové programy, nahrané programy operačného systému (pre počítače), centrálne spracovateľské jednotky (procesory), počítačové programy a výpočtová technika umožňujúce poskytovanie komplexných bankových služieb, služieb finančných spoločností a poisťovní na diaľku, teda počítačové prístroje a vybavenie, softvér pre zabezpečenú on-line platbu prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete, prístroje a nástroje na elektronickú platbu, teda počítačové prístroje a vybavenie, výpočtová technika pre elektronickú platbu, softvér zaisťujúci elektronickú platbu, elektrické a elektronické vybavenie pre správu finančných transakcií“, ktoré prináležia do oblasti výpočtovej techniky, a „telefónne stanice, prijímače (audio, video), telefónne prístroje, prenosné telefóny, mechanizmy na predplatenie televízie, vysielače (telekomunikácie)“, ktoré prináležia do oblasti telekomunikácií, odvolací senát sa domnieval v bode 22 napadnutého rozhodnutia, že všetky tieto výrobky môžu zahŕňať mechanizmus automatickej platby, a preto existuje dostatočne priama a konkrétna spojitosť medzi prihlasovanou ochrannou známkou a uvedenými výrobkami.

65 Po prvé, pokiaľ ide o výrobky prináležiace do oblasti výpočtovej techniky patriace do triedy 9, keďže všetky tieto výrobky, ktoré sú určené tej istej verejnosti, teda širokej verejnosti a odborníkom, sú schopné vykonať záznam, uchovanie, spracovanie, prenos a retransmisiu informácií a dát, tieto výrobky prestavujú z dôvodu ich podobných, či dokonca totožných vlastností a funkcií homogénnu skupinu výrobkov. Z rovnakých

dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bode 61 vyššie pokiaľ ide o karty, tieto výrobky totiž umožňujú ich užívateľom najmä vykonávať elektronické platby, a to aj na diaľku.

66 Odvolací senát sa teda mohol oprávnene domnievať, na jednej strane, že táto kategória výrobkov predstavuje spoločné vlastnosti, medzi ktoré patrí umožnenie realizácie platieb v euro, a v dôsledku toho vykonať komplexné preskúmanie prihlášky prihlasovanej ochrannej známky Spoločenstva pre tieto výrobky podľa kategórie a, na druhej strane, domnievať sa, že príslušná skupina verejnosti konfrontovaná s výrobkami patriacimi do tejto kategórie a nesúcimi označenie „euro automatic payment" si bude okamžite a bez akéhokoľvek rozmýšľania myslieť, že ide o výrobok napojený na komunikačnú sieť, ktorý zahŕňa mechanizmus automatickej platby umožňujúci jej priamo realizovať platby v euro prostredníctvom tejto siete.

67 Po druhé, pokiaľ ide o výrobky prináležiace do oblasti telekomunikácií patriace do triedy 9, keďže všetky tieto výrobky, ktoré sú určené tej istej verejnosti, teda širokej verejnosti a odborníkom, sú schopné vykonať záznam, spracovanie, prenos a retransmisiu informácií a dát, tieto výrobky prestavujú z dôvodu ich podobných, či dokonca totožných vlastností a funkcií homogénnu skupinu výrobkov. Z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bode 61 vyššie pokiaľ ide o karty, tieto výrobky totiž umožňujú ich užívateľom najmä vykonávať elektronické platby, a to aj na diaľku. To platí aj pre „mechanizmy na predplatenie televízie", lebo tieto mechanizmy, ako napr. dekodér nebo prijímač platených televíznych programov poskytovaných cez káblovú alebo satelitnú sieť, sú vybavené kartou (často nazývanou „smartcard"), ako aj mechanizmom, ktorý umožňuje vložiť túto kartu, aby bol povolený platený prístup k tejto sieti (pozri analogicky rozsudok P@YWEB CARD a PAYWEB CARD, bod 54 vyššie, bod 59, a citovanú judikatúru).

68 Odvolací senát sa teda mohol oprávnene domnievať, na jednej strane, že táto kategória výrobkov predstavuje spoločné vlastnosti, medzi ktoré patrí umožnenie realizácie platieb v euro, a v dôsledku toho vykonať komplexné preskúmanie prihlášky prihlasovanej ochrannej známky Spoločenstva pre tieto výrobky podľa kategórie [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. septembra 2009, France Télécom/ÚHVT (UNIQUE), T-396/07, Zb. s. II-172*, bod 29] a na druhej strane, domnievať sa, že príslušná skupina verejnosti konfrontovaná s výrobkami patriacimi do tejto kategórie a nesúcimi označenie „euro automatic payment“ si bude okamžite a bez akéhokoľvek rozmýšľania myslieť, že ide o výrobok napojený na komunikačnú sieť, ktorý zahŕňa mechanizmus automatickej platby umožňujúci jej priamo realizovať platby v euro prostredníctvom tejto siete.

69 Odvolací senát teda správne dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka má opisný charakter vo vzťahu k dotknutým výrobkom prináležiacim do oblasti výpočtovej techniky a telekomunikácií.

— O ostatných výrobkoch patriacich do triedy 9

70 V prvom rade, pokiaľ ide o „platobné automaty“ a „bankomaty“, treba konštatovať, podobne ako odvolací senát v bode 15 napadnutého rozhodnutia, a na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, že účelom platobných automatov a možným a pravdepodobným účelom bankomatov je vykonávať automatické platby.

71 Prihlasovaná ochranná známka teda bude vnímaná ako označujúca technickú funkciu uvedených výrobkov, teda možnosť vykonávať platby v euro, alebo tiež ako vzťahujúca sa na jednu z ich vlastností, teda automatickosť, pričom túto vlastnosť môže príslušná

skupina verejnosti zohľadniť pri výbere týchto výrobkov. V dôsledku toho prihlasovaná ochranná známka informuje príslušnú skupinu verejnosti o jednej z podstatných vlastností dotknutých výrobkov, teda že majú alebo môžu mať mechanizmus umožňujúci realizovať automatické platby v euro.

72 Z toho vyplýva, že keďže výraz „euro automatic payment“ môže byť z hľadiska príslušnej skupiny verejnosti bežne používaný v oblasti obchodu na označenie určitej vlastnosti „platobných automatov“ a „bankomatov“, odvolací senát sa správne domnieval, že sporná ochranná známka opisuje účel týchto výrobkov.

73 V druhom rade, pokiaľ ide o „prístroje na overenie pravosti bankoviek“, „automatické rozvádzače“, „automaty na predaj vstupeniek“ a „čítačky čiarových kódov“, odvolací senát sa domnieval v bodoch 17, 19 a 21 napadnutého rozhodnutia, že všetky tieto výrobky buď zahŕňajú mechanizmus automatickej platby, alebo boli zahrnuté v takom mechanizme. V bodoch 19 a 21 napadnutého rozhodnutia okrem toho upresnil, že „prístroje na overenie pravosti bankoviek“ a „čítačky čiarových kódov“ môžu úzko súvisieť s takými zariadeniami na automatickú platbu, ako sú automatické rozvádzače na predaj vstupeniek alebo iné objekty, a že môžu teda mať rovnaký účel ako tieto zariadeniami na automatickú platbu.

74 Ďalej, ako sa uviedlo v bode 51 vyššie, automatická platba v euro sa musí vykladať tak, že sa týka mechanizmu, ktorého použitie si spotrebiteľ zámerne zvolil jednorázovo alebo trvalo, ktorý samotný je schopný vykonať určitú činnosť alebo autonómne použiť určitý postup.

75 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že na rozdiel od tvrdení žalobkyne automatická povaha platby v euro vykonaná prostredníctvom „automatických rozvádzačov" a „automatov na predaj vstupeniek" nevylučuje prejav vôle zo strany spotrebiteľa.

76 Odvolací senát v dôsledku toho správne skonštatoval, že prihlasovaná ochranná známka opisovala účel „prístrojov na overenie pravosti bankoviek", „automatických rozvádzačov", „automatov na predaj vstupeniek" a „čítačiek čiarových kódov" v tom zmysle, že dotknuté výrobky zahŕňajú mechanizmus automatickej platby alebo môžu byť zahrnuté do takého mechanizmu.

77 V treťom rade, pokiaľ ide o „automaty na bankovky", odvolací senát sa domnieval v bode 18 napadnutého rozhodnutia, že ak automat na bankovky vydá určitú peňažnú sumu držiteľovi bankovej karty, banková inštitúcia, s ktorou je tento automat spojený, iba zaplatí peňažnú sumu na účely splnenia povinnosti smerujúcej k zániku dlhu banky voči držiteľovi bankovej karty. Prihlasovaná ochranná známke v dôsledku toho opisuje tieto výrobky, ktorých účel úzko súvisí s platobným konceptom. Treba sa totiž domnievať, na rozdiel od tvrdení žalobkyne, že nemožno vylúčiť, že príslušná skupina verejnosti bude prihlasovanú ochrannú známku pri jej čítaní vnímať ako opisujúcu najmä operácie spočívajúce vo výbere peňazí v hotovosti, keďže tieto operácie sú považované za platby.

78 V každom prípade treba skonštatovať, podobne ako ÚHVT, že automaty na bankovky môžu ponúknuť široké spektrum funkcií presahujúcich rámec jednoduchého výberu hotovosti, akými sú realizácia platieb alebo prevodov, alebo tiež, ako upresňuje bod 18 napadnutého rozhodnutia, vydávanie výpisov z účtov. Príslušná skupina verejnosti bude preto vnímať označenia, podľa ktorých môže určitý výrobok umožňovať realizáciu automatických platieb v euro, ako opisné, pod podmienkou, že táto vlastnosť bude relevantná vo vzťahu k dotknutému výrobku [pozri v tomto zmysle rozsudok

Súdu prvého stupňa z 9. marca 2010, hofherr communikation/ÚHVT (NATURE WATCH), T-77/09, Zb. s. II-29*, bod 30], čo je zjavne prípad prejednávanej veci.

79 Odvolací senát sa teda správne domnieval, že prihlasovaná ochranná známka opisuje účel „automatov na bankovky".

80 Okrem toho treba poznamenať, že požiadavka na disponibilitu uvedená v bode 44 vyššie, podľa ktorej označenia alebo znaky opisujúce kategórie výrobkov alebo služieb, pre ktoré sa žiada zápis, musia byť voľne použiteľné všetkými, implikuje, že konkurenti žalobkyne, schopní začleniť do svojich automatov na bankovky mechanizmus automatickej platby v euro, musia mať možnosť voľne používať slovné spojenie „euro automatic payment".

81 V štvrtom rade, pokiaľ ide o „automaty na zasielanie informácií o stave účtu, výpisov z účtu", odvolací senát sa v bode 18 napadnutého rozhodnutia v podstate domnieval, že tieto automaty sú úzko spojené s „automatmi na bankovky", pretože tieto dva výrobky sú začlenené do jedného a toho istého prístroja, a že v dôsledku toho bude prihlasovaná ochranná známka vnímaná s tou istou opisnou konotáciou pre obidva dotknuté výrobky.

82 Treba totiž skonštatovať, že „automaty na zasielanie informácií o stave účtu, výpisov z účtu" na jednej strane, a „automaty na bankovky" na druhej strane, môžu byť zlúčené do jedného a toho istého stroja, a preto aj automaty na zasielanie informácií o stave účtu, výpisov z účtu, z rovnakého dôvodu ako automaty na bankovky, môžu ponúkať iné funkcie. Príslušná skupina verejnosti bude preto vnímať prihlasovanú ochrannú

známku ako opisujúcu určitú podstatnú vlastnosť dotknutých výrobkov, teda že do nich môže byť začlenený mechanizmus na automatickú platbu v euro.

83 Odvolací senát preto správne skonštatoval, že prihlasovaná ochranná známka opisuje „automaty na zasielanie informácií o stave účtu, výpisov z účtu".

84 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že odvolací senát sa vzhľadom na ustanovenia článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 oprávnene domnieval, že prihlasovaná ochranná známka opisuje výrobky patriace do triedy 9, tak ako sú uvedené v bode 4 vyššie.

– O službách patriacich do triedy 36

85 Pokiaľ ide o služby patriace do triedy 36, treba skonštatovať, v prvom rade, že jednak všetky sa ponúkajú najmä v bankovom, finančnom a informatickom odvetví na účely vykonania obchodných a finančných transakcií, a jednak že všetky tieto služby implikujú, na rozdiel od tvrdení žalobkyne, realizáciu platobnej operácie, či už prostredníctvom karty alebo, prípadne, elektronicky.

86 V tejto súvislosti treba vzhľadom na tvrdenia uvádzané žalobkyňou (pozri body 30 a 31 vyššie) upresniť, ako sa správne domnieval odvolací senát, že je to tak najmä v prípade služieb burzového maklérstva alebo on-line sprostredkovania na elektronickej komunikačnej sieti, ktoré môžu viesť splnomocneného makléra, aby v záujme príjemcu vykonal operácie spočívajúce v platbe za cenné papiere na dotknutom trhu.

Odvolací senát sa tiež v podstate správne domnieval, že devízové služby sú založené na platobných operáciách určených na konverziu devíz medzi sebou.

87 Za týchto podmienok všetky služby patriace do triedy 36 majú spoločnú vlastnosť, či dokonca rovnaký predmet, takže sa možno domnievať, že patria do homogénnej skupiny služieb a že také komplexné posúdenie podľa kategórie, aké sa nachádza v bodoch 25 až 27 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého dotknuté služby ponúkajú možnosť realizovať alebo získať automatické platby v euro, je dostatočné na účely vecného preskúmania prihlášky prihlasovanej ochrannej známky, ktorá sa ich týka (pozri analogicky rozsudok P@YWEB CARD a PAYWEB CARD, bod 54 vyššie, bod 80).

88 V druhom rade treba skonštatovať, že z hľadiska príslušnej skupiny verejnosti existuje dostatočne priama a konkrétna spojitosť medzi, na jednej strane, slovným označením „euro automatic payment“ a, na druhej strane, osobitnou vlastnosťou všetkých služieb patriacich do triedy 36 spočívajúcou v tom, že tieto služby môžu umožniť realizáciu alebo prijatie automatických platieb v euro, prípadne elektronicky, ktorá úzko súvisí s pojmom automatickosti v kontexte obchodných a finančných transakcií patriacich do bankovej, finančnej a informatickej oblasti.

89 Okrem toho treba zamietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého ÚHVT vo svojej skoršej rozhodovacej praxi uznal, že ochranná známka, ktorá iba evokuje bankovú a finančnú oblasť, ku ktorej sa viažu dotknuté služby, tieto služby neopisuje. Rozhodnutia týkajúce sa zápisu označenia ako ochrannej známky Spoločenstva, ktoré vydávajú odvolacie senáty na základe nariadenia č. 207/2009, totiž vyplývajú z vymedzenej právomoci, a nie z diskrečnej právomoci. Preto sa zákonnosť rozhodnutí odvolacích

senátov musí posúdiť iba na základe tohto nariadenia tak, ako ho vykladá súd Únie, a nie na základe rozhodovacej praxe predchádzajúcej týmto rozhodnutiam (rozsudok STREAMSERVE, bod 44 vyššie, bod 66).

90 Treba teda prijať názor, tak, ako sa domnieval odvolací senát v bode 24 napadnutého rozhodnutia, že keďže výraz „euro automatic payment“ poskytuje priame informácie o predmete služieb patriacich do triedy 36, prihlasované označenie môže predstavovať popis samotnej povahy alebo predmetu týchto služieb.

91 Za týchto okolností sa odvolací senát vzhľadom na ustanovenia článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 správne domnieval, že prihlasovaná ochranná známka opisuje služby patriace do triedy 36, tak ako sú uvedené v bode 4 vyššie.

92 Závery vyvodené v bodoch 84 a 91 vyššie nemôže spochybniť tvrdenie žalobkyne uvedené v bodoch 32 až 35 vyššie, podľa ktorého výraz „euro automatic payment“ nie je opisný, ale evokujúci, či dokonca arbitrárny, podľa toho, či výrobky a služby uvedené v prihláške ochrannej známky patria alebo nepatria do bankovej a finančnej oblasti.

93 Z judikatúry totiž vyplýva, že hoci popis v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 zodpovedá priamemu označeniu predmetu, kvality alebo vlastností výrobkov a služieb, pre ktoré sa navrhuje zápis ochrannej známky, evokácia sa vyznačuje absenciou dostatočne úzkej spojitosti medzi prihlasovanou ochrannou známkou na jednej strane a dotknutými výrobkami alebo službami na druhej strane, takže

nepresahuje dovolenú oblasť sugescie [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. januára 2001, Sunrider/ÚHVT (VITALITE), T-24/00, Zb. s. II-449, body 22 a 24].

94 V dôsledku toho, keďže sa preukázalo, že výraz „euro automatic payment“ opisuje výrobky patriace do triedy 9 a služby patriace do triedy 36, tento výraz patrí do oblasti popisu v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, a nemôže patriť do oblasti evokácie.

95 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy odvolací senát oprávnene vyvodil záver, že prihlasovaná ochranná známka má opisný charakter pokiaľ ide o výrobky a služby patriace do tried 9 a 36, tak ako sú uvedené v bode 4 vyššie. Preto je potrebné zamietnuť prvý žalobný dôvod ako nedôvodný.

96 Keďže podľa ustálenej judikatúry z článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 jasne vyplýva, že na to, aby označenie nemohlo byť zapísané ako ochranná známka Spoločenstva, stačí, ak sa uplatní jeden z absolútnych dôvodov zamietnutia vymenovaných v uvedenom článku [rozsudok Súdneho dvora z 19. septembra 2002, DKV/ÚHVT, C-104/00 P, Zb. s. I-7561, bod 29, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2008, Lancôme/ÚHVT – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), T-160/07, Zb. s. II-1733, bod 51], nie je potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod uvádzaný žalobkyňou, ktorý je založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia.

97 Z tohto dôvodu je potrebné zamietnuť žalobu v celom jej rozsahu.

O trovách

98 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Euro-Information – Européenne de traitement de l'information je povinná nahradiť trovy konania.**

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. apríla 2011.

Podpisy